

Full diocesà

7 d'abril del 2019

p4 – Jornada de Càritas sobre les migracions

p5 – Pròxim Viacrucis jove de Setmana Santa a Montserrat

Poderós missatge del Papa als joves

La Santa Seu va publicar dimarts l'exhortació post-sinodal «Christus vivit», signada pel Sant Pare, fruit del Sínode de la Joventut celebrat el passat mes d'octubre. És la quarta exhortació del seu pontificat, després de «Evangelii gaudium», «Amoris laetitia» i «Gaudete et exsultate».

El capítol primer va dedicat a la Paraula de Déu, el que ens diu sobre la joventut, tant en l'Antic Testament com en el Nou.

En el capítol segon es presenta Jesucrist com a «sempre jove», fent un repàs de diversos aspectes de la seva vida i afirmant: «Jesús no us il·lumina, joves, des de fora, sinó des de la seva pròpia joventut, que comparteix amb vosaltres.»

Després parla de la joventut de l'Església, recordant que la joventut és un estat del cor: «L'Església pot renovar-se i tornar a ser jove en diverses etapes de la seva història.» I fa una crítica d'aquells qui volen esclerotitzar l'Església en el passat, aturar-la i tornar-la immòbil.

El Sant Pare reconeix que, a molts joves, les paraules «religió» i «Església» no els diuen res. Així, fa una crida a presentar la figura de Jesús i «per a això és necessari que l'Església no estigui massa pendent de si mateixa sinó que reflecteixi sobretot Jesucrist».

(Continua a la pàgina 6)

«Tampoc jo no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més»

Diümenge V de Quaresma / Cicle C

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor, el qui obrí enmig del mar un camí, una ruta enmig de l'aigua impetuosa, el qui féu sortir per a la batalla carros i cavalls, guerrers valents i fornits i tots caigueren, no s'aixecaren mai més, s'apagaren com un ble consumit, ara diu això: «No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, no us n'adoneu? Pel desert faré que hi passi un camí, que corrin rius per la solitud, els animals feréstecs, xacals i estruços em glorificaran en veure que poso aigua en el desert, que abunden els rius en la solitud perquè begui el meu poble, que jo m'he escollit. Aquest poble que m'he configurat proclamarà la meva lloança.»

(43,16-21)

Salm responsorial

És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

(Salm 125)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, tots els avantatges que jo pogués tenir els considero desavantatjosos comparats amb el valor que té poder conèixer Jesucrist, el meu Senyor. Per ell m'he avingut a perdre tot avantatge i a considerar-lo escòria a canvi de guanyar Crist i veure'm incorporat a ell. Ni tan sols sóc just gràcies a una justícia meva guanyada perquè he observat la Llei, sinó gràcies a aquella justícia que Déu dóna als creients. El meu desig és conèixer Crist i experimentar el poder de la seva resurrecció, compartir la seva passió i configurar-me a la seva mort, per poder arribar finalment a ressuscitar d'entre els morts. No vull pas dir amb això que ja he obtingut aquella plenitud que busco; corro amb l'esperança d'apoderar-me'n; puc fer-ho, ja que Jesucrist s'apoderà de mi. Germans, no m'imagino pas haver-me'n apoderat; el que faig és oblidar-me dels avantatges que he deixat enrere i llançar-me tot jo cap allò que tinc al davant; corro cap a la meta per guanyar el premi de la cursa que Déu ha convocat allà dalt en Jesucrist.

(3,8-14)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús se n'anà a la muntanya de les Oliveres

i l'endemà de bon matí es presentà de nou al temple. Tothom acudia al seu entorn, i ell, assegut, els ensenyava. Els mestres de la Llei i els fariseus li portaren una dona que havia estat sorpresa cometent adulteri. La posaren al mig i li digueren: «Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. Moisès en la Llei ens ordenà d'apedregar-les, aquestes dones. I vós, què hi dieu?» Li feien aquesta pregunta insidiosament, buscant un pretext per acusar-lo. Però Jesús s'ajupí i s'entretenia dibuixant a terra amb el dit. Ells continuaren insistint amb la seva pregunta. Llavors Jesús alçà el cap i els digué: «Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres.» Després s'ajupí i continuà dibuixant a terra. Ells, quan van sentir això, s'anaren retirant l'un darrere l'altre, començant pels més vells. Jesús es quedà sol, i la dona era allà al mig. Jesús alçà el cap i digué a la dona: «On són? Ningú no t'ha condemnat?» Ella contestà: «Ningú, Senyor.» Jesús digué: «Tampoc jo et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més.»

(8,1-11)

«El meu desig és conèixer Crist i experimentar el poder de la seva resurrecció, compartir la seva passió [...]»

Exigència i comprensió

Jean Hakolimana, prev.

Soprèn l'equilibri de Jesús entre la seva màxima exigència i la seva moderació. Jesús sol ser radicalment exigent en anunciar el seu missatge, però increïblement comprensiu en jutjar l'actuació concreta de les persones. Potser el cas més expressiu és el seu comportament davant aquest cas d'adulteri. Quan tots volen apedregar una dona sorpresa en adulteri, és Jesús l'únic que no la condemna. Així hauríem de ser. Exigents i misericordiosos alhora. Jesús coneix quanta foscor regna en l'ésser humà i com és de fàcil condemnar-ne d'altres per assegurar-se la pròpia tranquil·litat. En aquesta actitud de comprensió i de perdó que adopta Jesús, fins i tot contra el que prescriu la llei, el creient hi descobreix el rostre veritable de Déu.

Quan no tenim ningú que ens compregui, quan els homes ens condemnen, quan ens sentim perduts i no sabem a qui acudir, és bon de recordar que hi ha un Déu que instrueix, exigeix, però per sobretot estima i aixeca, perdona i restaura, guaireix i renova. Allà on s'acaba la comprensió d'homes, continua ferma la comprensió infinita de Déu. Això vol dir que, en totes les situacions de la vida, en tota confusió, en tota angoixa, sempre hi ha sortida. Tot pot convertir-se en gràcia. Ningú no pot impedir-nos de viure recolzats en l'amor i la fidelitat de Déu. Per fora, les coses no canvien. Els problemes i conflictes segueixen aquí amb tota la seva cruïlla. Les amenaces no desapareixen. Cal continuar suportant els alts i baixos de la vida. Però hi ha una cosa que ho canvia tot: la convicció que res ni ningú no ens podrà separar de l'amor de Déu. Aquesta és la Bona Notícia de Jesús.

La imatge

L'adúltera havia de morir lapidada: segons la Llei era el càstig pel seu delicte. Els acusadors pensaven en la venjança envers el feble; Jesús exerceix la misericòrdia salvadora.

Va tenir sort de ser portada a Jesús, que enfronta els acusadors amb ells mateixos: ja poden començar a tirar les pedres. Jesús, sol amb la dona, ni la condemna ni la castiga: Vés-te'n en pau i no pequis més.

Jesús amb la dona adúltera (1621). Guercino

Agenda

Lit. hores: Setmana I

8 dilluns

—Santa Màxima

Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62/

Salm 22/Jn 8,1-11 o bé Jn 8,12-20

9 dimarts

—Sant Maria Cleofàs

Nm 21,4-9/Salm 101/Jn 8,21-30

10 dimecres

—Sant Ezequiel

—Sant Dimes

—Sant Terenci

—Sant Pompeu

Dn 3,4-20.91-92.95/Dn 3,52-56/

Jn 8,31-42

11 dijous

—Sant Estanislau

Gn 17,3-9/Salm 104/Jn 8,51-59

12 divendres

Dia d'abstinència

La Mare de Déu dels Dolors, a
Bellpuig

La Mare de Déu de la Pietat, a
Igualeda

Jr 20,10-13/Salm 17/Jn 10,31-42

13 dissabte

—Sant Martí

Ez 37,21-28/Jr 31,10-13/

Jn 11,45-57

14 diumenge de Rams o de la Passió del Senyor / Cicle C

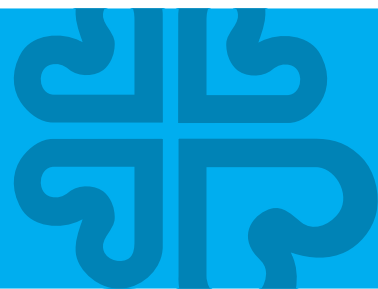
Onom. de Palmira

—Sants Valerià i Màxim

Lc 19,28-40/Is 50,4-7/Salm 21/Fl

2,6-11/Lc 22,14-23,56

Càritas davant les migracions

Càritas diocesana de Vic

Un centenar de persones voluntàries, professionals i directius de Càritas Diocesana van participar dissabte el dissabte 9 de març a Vic en la jornada de formació sota el lema «Compartint el viatge amb drets». Aquesta sessió anual de formació tingué com a ponents el director de la Cova de Manresa, Lluís Magriñà, i el tècnic de migracions de Càritas confederal Paco Aperador.

La sessió la va obrir Aperador, que va contextualitzar les migracions humanes. Al respecte, va concretar que el moviment de persones no és un fenomen nou i aliè a nosaltres, tal com es va visualitzar amb imatges històriques de migracions catalanes i espanyoles cap a Amèrica Llatina. Aperador va mostrar l'evolució històrica assegurant que el discurs imposat de la immigració com a creadora de problemes és interessat i «no és el que està en el nostre evangeli». Va dir que el problema és «com la gestionem nosaltres com a societat» la mobilitat humana i cal denunciar aquelles polítiques que estigmatitzen. Aquest responsable de migracions de Càritas confederal considera que cal anar a l'arrel: «Per què la gent se sent expulsada? Cal promoure el desenvolupament dels llocs de procedència. Cal reivindicar el dret a no migrar.» Aperador ho va sintetitzar amb una intervenció del papa Francesc projectada en un vídeo.

Lluís Magriñà va obrir la seva intervenció amb un missatge d'esperança. «El món no està pitjor ara que fa cinquanta anys», va sentenciar, malgrat algunes veus que volen imposar aquest discurs, atribuint els problemes a la mobilitat humana. En aquest sentit va justificar-ho amb les seves visites a l'Àfrica. «Ara les dones hi tenen veu, hi ha més dones presidentes que a Europa o es parla dels fets humans», cosa que fa dècades no passava. En aquest sentit va assenyalar que en aquesta «presa de consciència» a favor de la igualtat «la fe i la justícia» hi han tingut un paper determinant.

Magriñà va deixar clar que estem en un canvi sociològic molt profund, especialment marcat per la millora de les comunicacions. «No és un canvi d'era sinó una era de canvis», va sentenciar. En aquesta societat amb molta «mobilitat volguda», el que cal combatre és la mobilitat forçada, que «és una realitat que sovint es vol amagar». Davant un món on «sembla que tot s'ha de viure al moment» i uns valors cada cop més individualistes, la fe pren més sentit per posar en valor «el sentit de l'altre».

Així va demanar a les persones que formen part de Càritas que, més enllà de protocols, «cal que treballem el nostre interior».

Dilluns 15 d'abril: Viacrucis jove a Montserrat

Delegació de joves

Com és ja tradició, el pròxim Dilluns Sant (15 d'abril) pelegrinarem a Montserrat amb la Delegació de Joves per viure una jornada ben intensa de preparació per a la Pasqua. Tindrem temps per a compartir experiències, fer el camí de la Creu, dinar plegats, gaudir amb activitats i jocs, experimentar profundament l'Amor de Crist i anar a saludar la Mare de Déu.

Horari:

10:30: Acolliment i presentació dels grups i de l'activitat a la plaça dels Apòstols.

11:00: Viacrucis jove per la ruta de la muntanya + Àngelus

al santuari (escolania).

13:30: Dinar.

14:30: Gresca jove.

16:00: Celebració del perdó i pregària a la Mare de Déu.

17:45: Tornada.

Hi haurà servei d'autocar, tant des de la zona nord com des de la zona sud de la diòcesi.

Podeu inscriure-us a la trobada entrant a la web de la Delegació (www.jbvic.com) o enviant un correu a jaumecasa-mitjana@hotmail.com o bé a joves@bisbatvic.com

Notícies breus

Primeres reunions de la Comissió del Sínode

La Comissió del Sínode (foto), recentment nomenada pel senyor bisbe, amb motiu del pròxim Sínode Diocesà (cf. carta pastoral «Aixeca't i camina»), s'ha reunit dues vegades durant el mes de març per fer un treball sobre sinodalitat –raons d'un Sínode Diocesà i les seves fases– i sobre el tema de què ha de versar el Sínode. També ha acordat la constitució de quatre subcomissions.

Impulsant el turisme

El dilluns 18 de març els responsables pastorals i culturals de les esglésies del bisbat amb atractiu turístic van reunir-se per començar un treball conjunt d'aprofitament d'experiències i recursos. L'objectiu és millorar l'atenció als visitants perquè coneguin les raons fondues del patrimoni cultural de l'Església i la realitat diocesana.

Carles Acutis, un dels models que el Papa proposa

Una Església humil, amb un gran anunci per als joves i una renovada pastoral

Redacció

(Prové de la pàgina 1)

Una Església humil per als joves

El Papa assenyala uns trets de l'Església que vulgui recuperar terreny amb la joventut:

- Una Església humil i que escolti més.
- Una Església que no estigui sempre a la defensiva.
- Una Església que no sigui permanentment crítica amb tots els discursos sobre la defensa de les dones, sinó que aculli «les legítimes reivindicacions» que hi ha darrere d'ells.

El capítol acaba presentant a Maria, «la noia de Natza-ret», i diversos exemples de joves sants: sant Sebastià, sant Francesc, santa Joana d'Arc, el beat Andreu Phû Yên, santa Caterina Tekakwitha, sant Domènec Savio, santa Teresa de l'Infant Jesús, el beat Ceferí Namuncurá, el beat Isidor Bakanja, el beat Pere Jordi Frassati, el beat Marcel Callo i la beata Clara Badano.

Pluralitat, sexualitat, ambient digital, migrants i abusos

El Sant Pare, en el tercer capítol, fa una crida a escoltar els joves i no donar-los «respostes pre-confeccionades» o fer una llista de calamitats juvenils.

Recorda que hi ha una pluralitat de mons juvenils, en diferents regions del món: joves en un món en crisi, joves ideologitzats i utilitzats, joves en situació de marginació i exclusió social...

Un dels temes afrontats és la moral sexual, que pot ser causa d'allunyament de l'Església per part d'una generació de joves que valora molt el cos i la sexualitat i veu l'Església com un espai de judici i condemna. El Papa demana presentar l'Església com a guaridora de restauració interior i de pau en els cors. L'exhortació aborda tres temes importants: l'ambient digital, els migrants i els abusos sexuals en el si de l'Església. I afirma que hi ha una sortida, presentant el model del jove Carlos Acutis, servent de Déu.

El gran anunci per a tots els joves

El quart capítol presenta un anunci amb grans missatges: Déu és amor, Jesucrist et salva i és viu i l'Esperit dóna vida.

El cinquè capítol presenta com podria viure la joventut seguint els camins de Jesús: com un temps de somnis i eleccions, ganes de viure i experimentar, en amistat amb Crist, en creixement i maduració, en camins de fraternitat, joves

compromesos, missioners valents...

El sisè capítol presenta un dels temes recurrents en la predicació del papa Francesc, uns «joves amb arrels», tota la riquesa espiritual i humana de les anteriors generacions. I avisa els joves que no permetin la idolatria de la joventut com el foment d'una vida superficial, «que confon la bellesa amb l'aparença», que mira amb menyspreu allò que no és jove. Per això dedica unes belles paraules a la relació dels joves amb els avis.

La pastoral dels joves

El Sant Pare, en el setè capítol, afirma que molts joves no troben en les estructures habituals de la pastoral juvenil les respostes a les seves inquietuds. La pastoral ha de ser sinodal i ha de tenir dues grans línies d'acció: la recerca (la convocatòria) i el creixement i maduració, no oblidant el «kerygma» per una formació excessivament doctrinal i moralista.

L'Església té necessitat d'ambients

adequats per a la pastoral juvenil, segons el Papa, que també dedica unes paraules especials a la pastoral de les institucions educatives, de la caritat i el servei, les experiències artístiques, l'esport, l'escoltisme i una pastoral juvenil popular i no elitista.

La vocació

Un tema que ocupa tot el vuitè capítol, que comença amb la crida a l'amistat amb Jesús, «a ser per als altres». I el Sant Pare ho concreta en àmbits com l'amor i la família, el treball, el sacerdoci i la vida religiosa.

El discerniment

El Pontífex acaba retornant a un tema recurrent en el seu magisteri, el discerniment, aplicant-lo especialment als joves, a la formació de la consciència, a la vocació, a la crida de l'Amic i a l'escolta i l'acompanyament.

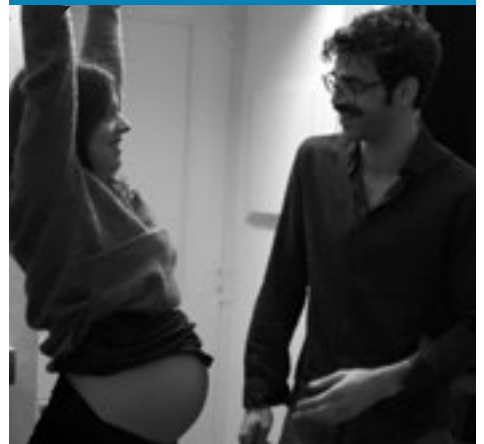
Un document molt complet que esperem que tingui molts fruits per a la labor eclesial en l'immens camp juvenil.

La Pel·lícula

Los días que vendrán

Dirigida per Carlos Marqués-Marcet

Espanya, 2019.

Intèrprets: David Verdaguer i Maria Rodríguez Soto.

Drama.

Vir (30) i Lluís (32) fa solament un any que surten junts quan descobreixen que ella està embarassada. Durant nou mesos seguirem l'aventura d'aquesta jove parella barcelonina, el gir enorme que donarà la seva vida, les seves pors, alegries, les seves expectatives i les realitats que, durant el seu embaràs, creixen davant d'ells, intentant aprendre a ser tres quan ni tan sols havien tingut temps d'aprendre a ser dos...

La pel·lícula sembla que retorna a certs valors sobre la vida, allunyats de la lògica del discurs imperant. Els actors protagonistes són parella en la vida real i l'embaràs de la pantalla és el del seu primer fill. S'estrena en cines al mes de juny.

Tampoc jo no et condemno (Jn 8,11)

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'episodi de la dona adúltera portada davant Jesús, per posar-lo a prova en la seva fidelitat a l'aplicació de la Llei, és de gran profunditat. En el nostre camí quaresmal aquest text, que ha estat com el lema de les «Vint-i-quatre hores per al Senyor», que hem pogut viure en parròquies del nostre bisbat, ens pot ajudar a avançar vers la meta proposada: viure més i més la nostra identitat profunda de fills de Déu.

Aquella dona fou sorpresa en adulteri. Aquest és un pecat que ofèn Déu i la santedat i justícia del matrimoni. Els defensors de la Llei i de la seva aplicació demanen a Jesús què opina de fer realitat en ella la pena màxima: la mort per lapidació. Jesús els porta més enllà d'aquest cas i els deixa a la porta del cor de cada un d'ells: *Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres.* Paraules que continuen tenint força per a tota persona. Perquè la realitat del pecat ens afecta a tots. *Tots havien pecat i vivien privats de la presència gloriosa de Déu* (Rm 3, 23). Per a poder entendre el nostre cor i el dels altres, hem de ser conscients que el pecat ens sotja, per fer-nos caure; i, de fet, caiem. Veure en l'altre el seu pecat i no adonar-nos del nostre és profunda ceguesa en el nos-

tre cor. Solament la Paraula de Jesús ens pot il·luminar. Aquesta paraula va afectar aquells acusadors en el més íntim: *Ells, quan van sentir això, s'anaren retirant l'un darrere l'altre, començant pels més vells.*

Jesús es quedà sol, i la dona era allà al mig, ens narra l'evangelista. Aquest és el moment del trobament de Jesús amb aquella dona. Comenta sant Agustí: «Relicti sunt duo, misera et misericordia» (Resten dos, la mísera i la misericòrdia). I Jesús, rostre de la misericòrdia del Pare, mira als ulls a la que està en la misèria del pecat, dient: *On són? Ningú no t'ha condemnat?* En ella no hi ha cap excusa, solament hi ha el seu sentiment d'alleujament: *Ningú, Senyor.* I la misericòrdia es vessa en el cor d'aquella dona: *Tampoc jo no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més.* Paraules de perdó que fan possible un nou inici en la seva vida, amb un nou impuls i una nova oportunitat. I nosaltres, ¿deixarem passar l'oportunitat de conversió que ens ofereix la Quaresma? ¿Passarà aquesta sense apropar-nos a reconèixer humilment els nostres pecats, en la confessió individual, davant el ministre de Crist, i escoltar de llavis de Jesús: *Jo no et condemno. Vés-te'n en pau?*

